

Flor groga · Manel

La Mi Ja sabem com t'agrada aixecar el braç

La Re i calcular el pol d'on ve el vent

La Mi ja hem gaudit de l'estil que exhibeixes

Re quan marxes corrents

La Mi Ja hem entès que ets una ànima errant

La Re que abandona les cases quan tothom dorm

La Mi que t'agrada menjar quan hi ha gana

Re i dormir si ve son

Re Però pensa't-ho bé que després, tard o d'hora

La sempre arriba el moment

Re La quan s'obre com una flor rara

Mi el penediment

Re i entens, com si totes les bruixes del món

La coincidissin llegint-te el futur

Re que és cosa de temps que et sorprenguis pensant

Mi que ho tenies

La que jo creia en tu

Ja sabem que tres mil aventures

bateguen rabioses lluny d'aquest racó

que els guerrers s'avorreixen

si no hi ha una mica d'acció

Ja hem previst que només moriràs

si algú et clava una daga daurada en el cor

i que on t'enterri una bona gent

creixerà un roure fort

I és quasi entranyable que oblidis tan ràpid

que sempre arriba el moment

quan s'obre com una flor groga

el penediment

Si ho saps com si totes les bruixes del món
t'estiguessin llençant un conjur
una rima ancestral que et farà recordar que ho tenies
que jo creia en tu

Si em llevés i fos rei, reuniria les Corts
per incloure en el codi penal
que es prohibeixi a la gent anar pel món
buscant res que no pugui anomenar

Que la por estaria allà però, potser, per variar
aprendríem a passar-la junts
i no et veuria mai més explicant-me
que bé estaves quan ho tenies
quan jo creia en tu

